

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลรีอเสะออก เรื่อง ตลาด

พ.ศ. ๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลรีอเสะออก
อำเภอรีอเสะ จังหวัดนราธิวาส

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบลรือเสาะอโກ
เรื่อง ตลาด
พ.ศ.๒๕๖๕

หลักการ
ให้มีข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบลรือเสาะอโກ

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตลาดและการขายของในตลาดภายใต้ขององค์กร
บริหารส่วนตำบลรือเสาะอโກซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๖๕ ให้กระทำโดยตราเป็น
ข้อบัญญัติจึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลรือเสาะออก

เรื่อง ตลาด

พ.ศ.๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลรือเสาะออกว่าด้วยตลาดอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๔ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลรือเสาะออก โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลรือเสาะออกกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลรือเสาะออก เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๖๕"

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลรือเสาะออก ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

"ตลาด" หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสียร้าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดให้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

"สินค้า" หมายความว่า สิ่งของที่ซื้อขายกัน

"อาหาร" หมายความว่า อาหารตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

"อาหารสด" หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ และของอื่นๆ ที่มีสภาพเป็นของสด

"อาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ" หมายความว่า อาหารสดประเภทเนื้อสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่มีการชำแหละ ณ แผงจำหน่ายสินค้า

"อาหารประเภทปรุงสำเร็จ" หมายความว่า อาหารที่ได้ผ่านการทำ ประกอบหรือปรุงสำเร็จพร้อมที่จะรับประทานได้ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มนิดต่างๆ

"สุขาภิบาลอาหาร" หมายความว่า การจัดการและควบคุมป้องกันโรค เช่น อาหารสะอาด ปลอดภัยจากเชื้อโรค และสารเคมีที่เป็นพิษซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค รวมถึง ผู้สัมผัสอาหาร สถานที่ที่ทำ ประกอบ ปรุง และจำหน่ายอาหาร ภาชนะ อุปกรณ์ สัตว์และแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

"การล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล" หมายความว่า การทำความสะอาดตัวอาคาร จำหน่ายสินค้าในตลาด พื้น ผนัง เพดาน ทางระบายน้ำ ตะแกรงตากมูลฟอย บ่อตักไขมัน บ่อพักน้ำเสียที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฟอย ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ และบริเวณตลาดให้สะอาด ไม่มีสิ่ง

ปฏิกูลหรือมูลฝอย หมายค่ายे ผุนلوของและคราบสกปรก รวมทั้งให้มีการซ่าเชื้อ หังนี้ สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลรือเสาะออก

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข"หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาดเว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น การเปลี่ยนแปลง ขยายหรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงาน ห้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้วจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วย

ความในข้อนี้มิให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรของรัฐที่ได้ จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินกิจกรรมตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตาม บทบัญญัติอื่นแห่งข้อบัญญัตินี้และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วย และให้เจ้าพนักงาน ห้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายกีด้วย

ข้อ ๖ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลรือเสาะออก เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และ ให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อบัญญัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๒

ลักษณะของตลาด

ข้อ ๗ ตลาดแบ่งออกเป็น ๖ ประเภท ดังนี้

(๑) ตลาดประเภทที่ ๑ ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคารและมีลักษณะตามที่ กำหนดไว้ในส่วนที่ ๑

(๒) ตลาดประเภทที่ ๒ ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและมีลักษณะตามที่ กำหนดไว้ในส่วนที่ ๒

ข้อ ๘ ที่ตั้งของตลาดต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร จากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย อันอาจเป็นอันตรายต่อสุภาพอนามัยเว้นแต่จะมี วิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ส่วนที่ ๑

ตลาดประเภทที่ ๑

ข้อ ๙ ตลาดประเภทที่ ๑ ต้องมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งปลูกสร้าง คือ อาคารสิ่งปลูก สร้างสำหรับผู้ขายของ ที่ขันถ่ายสินค้า ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ ที่เก็บรวบรวมหรือท่องรับมูลฝอย และที่จอดยานพาหนะ ตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ ๑๐ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขาลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ถนนรอบอาคารตลาดกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร และมีทางเข้าออกบริเวณตลาด กว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร อาย่างน้อยหนึ่งทาง

(๒) ตัวอาคารตลาดทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง และแข็งแรง

(๓) หลังคาสร้างด้วยวัสดุทนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคาต้องมีความ เหมาะสมกับการระบายอากาศของตลาดนั้น

(๔) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง ไม่คุดซึมน้ำ เรียบ ล้างทำความสะอาดง่ายไม่มีน้ำขังและไม่เลื่อน

(๕) ทางเดินภายในอาคารมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๖ เมตร

(๖) เครื่องกันหรือสิ่งกีดขวางทำด้วยวัสดุถาวร และแข็งแรง สามารถป้องกันสัตว์เข่น สุนัข มีให้เข้าไปในตลาด

(๗) การระบายอากาศภายในตลาดเพียงพอ เหมาะสม และไม่มีกลิ่นเหม็นอับ

(๘) ความเข้มของแสงสว่างในอาคารตลาดไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์

(๙) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียง และทำความสะอาดง่าย มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑.๕ ตารางเมตร และมีทางเข้าออกสะดวก โดยมีที่นั่งสำหรับผู้ขายของแยกต่างหากจากแผง

(๑๐) น้ำประปาหรือน้ำสะอาดแบบระบบห้ออย่างเพียงพอสำหรับล้างสินค้าหรือล้างมือ ทั้งนี้ ต้องวางห่อในลักษณะที่ปลอดภัย ไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครก ไม่ติดหรือทับกับท่อระบายน้ำเสียหรือสิ่งปฏิกูล โดย

(ก) มีที่ล้างอาหารสดอย่างน้อย ๑ จุด และในแต่ละจุดจะต้องมีก๊อกน้ำไม่น้อยกว่า ๓ ก๊อก กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ ๓๐ แผง ขึ้นไป ต้องจัดให้มีที่ล้างอาหารสด ๑ จุดต่อจำนวนแผงจำหน่ายอาหารสดทุก ๓๐ แผง เศษของ ๓๐ แผง ถ้าเกิน ๑๕ แผง ให้ถือเป็น ๓๐ แผง

(ข) มีก๊อกน้ำประแจงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหลก และแผงจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จ

(ค) มีที่เก็บสำรองน้ำในบริเวณเพียงพอและสะดวกต่อการใช้ กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ ๕๐ แผงขึ้นไป ต้องจัดให้มีน้ำสำรองอย่างน้อย ๕ ลูกบาศก์เมตรต่อจำนวนแผงจำหน่ายอาหารสดทุก ๑๐๐ แผง เศษของ ๑๐๐ แผง ถ้าเกิน ๕๐ แผง ให้ถือเป็น ๑๐๐ แผง

(๑๑) ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ทั้งนี้ให้มีตัวแกร่งตักกุลฝอยและบ่อตักไขมันด้วย

(๑๒) การติดตั้งระบบการป้องกันอัคคีภัยตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารความใน (๑) และ (๕) มีให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎหมายตรา ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ใช้บังคับ และมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ซึ่งไม่อาจจัดให้มีถนนรอบอาคารตลาด ทางเข้าออกบริเวณตลาด และทางเดินภายในอาคารตามที่กำหนดได้

ข้อ ๑ ต้องจัดให้มีที่ขยับสินค้าตั้งอยู่ในบริเวณหนึ่งบริเวณใดโดยเฉพาะ มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการขยับสินค้าในแต่ละวัน และสะดวกต่อการขยับสินค้าและการรักษาความสะอาด ความในวรคหนึ่งมีให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎหมายตรา ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ใช้บังคับ และมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ซึ่งไม่อาจจัดให้มีที่ขยับสินค้าตามที่กำหนดได้

ข้อ ๑ ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกรั้วอาคารตลาด หรือในกรณีที่อยู่ในอาคารตลาดต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ มีผนังกั้นโดยไม่ให้มีประตูเปิดสู่บริเวณจำหน่ายอาหารโดยตรง

ข้อ ๑๓ ต้องจัดให้มีที่เก็บขยะมูลฝอย ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ตั้งอยู่นอกรั้วอาคารตลาดและอยู่ในพื้นที่ที่รถเก็บขยะมูลฝอยเข้าออกได้สะดวกมีการปกปิดและป้องกันไม่ให้สัตว์เข้าไปคุยเขี่ย ตามที่เจ้าพนักงานห้องถังโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบว่า เหมาะสมกับตลาดนั้น

ข้อ ๑๔ ต้องจัดให้มีที่จอดยานพาหนะอย่างเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานห้องถังกำหนด

ส่วนที่ ๒

ตลาดประเภทที่ ๒

ข้อ ๑๕ ตลาดประเภทที่ ๒ ต้องจัดให้มีสถานที่สำหรับผู้ขายของ ห้องสัมม ที่ปีสภาวะ อ่างล้าง มือ และที่เก็บรวบรวมหรือที่ร่องรับมูลฝอย ตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ ๑๖ สถานที่สำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ทางเดินภายในตลาดมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๒) บริเวณสำหรับผู้ขายของประเทกอาหารสดต้องจัดให้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ โดย

มีลักษณะเป็นพื้นเรียบ แข็งแรง ไม่ลื่น สามารถล้างทำความสะอาดได้ง่าย และไม่มีน้ำขัง เช่น พื้นคอนกรีต พื้นที่ปูด้วยคอนกรีตสำเร็จ หรือพื้นลาดด้วยยางแอสฟัลต์

(๓) แหงจำหน่ายสินค้าประเทกอาหารทำด้วยวัสดุแข็งแรงที่มีผิวเรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร และอาจเป็นแบบพับเก็บได้ น้ำประปาหรือน้ำสะอาดอย่างเพียงพอ และจัดให้มีที่ล้างทำความสะอาด และภาชนะในบริเวณแหงจำหน่ายอาหารสด แหงจำหน่ายอาหารประเทกเนื้อสัตว์ชำแหละ และแหงจำหน่ายอาหารประเทกปรุงสำเร็จ

(๔) ทางระบายน้ำจากจุดที่มีที่ล้าง โดยเป็นร่างแบบเปิด ทำด้วยวัสดุที่มีผิวเรียบมี ความลาดเอียงให้สามารถระบายน้ำได้สะดวก มีตัวแกร่งตักมูลฝอยก่อนระบายน้ำออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ หรือแหล่งน้ำสาธารณะ และไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนข้างเคียง ในการนี้จำเป็นเจ้า พนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขอาจกำหนดให้จัดให้มีบ่อตักไขมน หรือปอพกน้ำ เสียก่อนระบายน้ำออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะก็ได้

(๕) กรณีที่มีโครงสร้างเฉพาะเสาและหลังคา โครงเหล็กคลุมผ้าใบ เต็นท์ ร่มหรือสิง อื่นๆ ในลักษณะเดียวกัน ต้องอยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรง

ข้อ ๑๗ ต้องจัดให้มีห้องสัมม ที่ปีสภาวะและอ่างล้างมือตามจำนวนและหลักเกณฑ์ด้าน สุขลักษณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสม นอกสถานที่ขายของ เว้นแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ ส้วมสาธารณะ ส้วมเอกสารหรือส้วมของหน่วยงานราชการ ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง ห้องนี้ ให้มีระยะห่างจากตลาดไม่เกิน ๕๐ เมตร

ข้อ ๑๘ ต้องจัดให้มีที่เก็บรวบรวมหรือที่ร่องรับมูลฝอยอย่างเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอย แต่ละวัน และมีลักษณะเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงาน สาธารณสุข

ข้อ ๑๙ เมื่อผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ได้ดำเนินกิจการต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาหนึ่ง แล้ว ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าตลาดประเภทที่ ๒ นั้น มีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นตลาดประเภทที่ ๑ ได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้รับใบอนุญาตร่วมกันพิจารณากำหนดแผนการพัฒนาปรับปรุงตลาดประเภทที่ ๒ ให้เป็นตลาดประเภทที่ ๑ ตามข้อบัญญัตินี้ ตามระยะเวลาและขั้นตอนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

หมวด ๓

การดำเนินกิจกรรมตลาด

ข้อ ๒๐ การจัดวางสินค้าในตลาดแต่ละประเภทต้องจัดให้เป็นหมวดหมู่และไม่ปะปนกัน เพื่อ
สะดวกในการดูแลความสะอาดและป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร

ข้อ ๒๑ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ ต้องรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการบำรุงรักษา
ตลาดและการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในตลาดให้ถูกสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้
เช่น ตัวอาคาร พื้น ฝ้าเพดาน แผงจำหน่ายสินค้า ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ อุปกรณ์
ต่างๆ

(๑) บำรุงรักษาโครงสร้างต่างๆ ของตลาด ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดีตลอดเวลา
เช่น สายไฟ หลอดไฟ พัดลม ก้อกน้ำ ท่อน้ำประปา และสาธารณูปโภคอื่น

(๒) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาด และดูแลความสะอาดของทะเลงดัก
มูลฝอย บ่อตักไขมัน ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ มีไห่มิกลินเหม็นเป็นประจำทุกวันและ
ดูแลที่เก็บรวมหรือที่รองรับมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะเสมอ

(๓) ดูแลห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ใช้การได้ดี และเปิดให้ใช้
ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(๔) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะแหงจำหน่ายอาหารสด และแหง
จำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และมีการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลอย่างน้อย
เดือนละหนึ่งครั้ง ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อ เจ้านักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้านักงาน
สาธารณสุขอาจแจ้งให้มีการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลมากกว่าเดือนหนึ่งครั้งก็ได้

(๕) จัดให้มีการทำสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรคภัยในบริเวณตลาดอย่างน้อยเดือนหนึ่งครั้ง

(๖) ดูแลแหงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละมีให้ปล่อยน้ำหรือของเหลวออกจากแหงลงสู่พื้น

(๗) ดูแลแหงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละมีให้ปล่อยน้ำหรือของเหลวออกจากแหงลงสู่พื้น

ตลาดและจัดให้มีทางระบายน้ำหรือของเหลวลงสู่ทางระบายน้ำหลักของตลาด
ข้อ ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ต้องรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการบำรุงรักษา
ตลาดและการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาด และดูแลความสะอาดของทะเลงดักมูลฝอย รวมทั้ง

กรรณิที่มีบ่อตักไขมัน บ่อพักน้ำเสีย และทางระบายน้ำ มีไห่มิกลินเหม็นเป็นประจำทุกวัน และดูแลที่เก็บ
รวมหรือที่รองรับมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะเสมอ

(๒) ดูแลห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือ ให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ใช้การได้ดี และเปิดให้ใช้
ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(๓) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะแหงจำหน่ายอาหารสด และแหง
จำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อให้ดำเนินการล้างตลาดตาม
หลักการสุขาภิบาล ตามที่เจ้านักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของ เจ้านักงานสาธารณสุขแจ้งให้ปฏิบัติ

(๔) จัดให้มีการป้องกันไม่ให้น้ำหรือของเหลวออกจากแหงลงสู่พื้นตลาด

เนื้อสัตว์ชำแหละลงสู่พื้นตลาด
ข้อ ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันเหตุร้าย มนพิษที่เป็นอันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ^๑
ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ หรือตลาดประเภทที่ ๒ ต้องมีกระทำการและต้องควบคุมดูแลเมื่อให้
ผู้ได้กระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) จำหน่ายอาหารที่ไม่สะอาดหรือไม่ปลอดภัยตามกฎหมายว่าด้วยอาหารในตลาด

(๒) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปซื้อไว้ในที่ซึ่งสัตว์เพื่อจำหน่าย

(๓) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปซื้อไว้ในที่ซึ่งสัตว์เพื่อจำหน่าย

ผู้หรือข้าราชการสัตว์ปีกในกรณีที่เกิดการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์ในเขต

(๔) สะสมหรือหมักหมมสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด จนทำให้สถานที่สกปรก รกรุ่งรัง เป็นเหตุร้าย เกิดมลพิษที่เป็นอันตราย หรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

(๕)ถ่ายเทหรือทิ้งมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นได นอกจานที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

(๖)ทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดความสกปรกจนเป็นเหตุให้เป็นหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๗) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งอาจเป็นที่เดือดร้อนหรือเกิดอันตรายแก่ผู้อื่น

(๘) ใช้ตลาดเป็นที่พักอาศัยหรือเป็นที่พักค้างคืน

(๙) กระทำการอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดเหตุร้าย มลพิษที่เป็นอันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ เช่น เสียงตั้ง แสงกระพริบ ความสั่นสะเทือน หรือมีกลิ่นเหม็น

หมวด ๔

ผู้ขายของและผู้ซ่วยขายของในตลาด

ข้อ ๒๔ ผู้ขายของและผู้ซ่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติและให้ความร่วมมือกับผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด เจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การจัดระเบียบและกฎเกณฑ์ในการรักษาความสะอาดของตลาด

(๒) การจัดหมวดหมู่สินค้า

(๓) การดูแลความสะอาดแห้งจำหน่ายสินค้าของตน

(๔) การรวบรวมมูลฝอยลงในภาชนะรองรับที่เหมาะสม

(๕) การล้างตลาด

(๖) การเข้ารับการฝึกอบรมด้านสุขागิบาลอาหารและอื่นๆ ตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๗) การตรวจสอบตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๕ ผู้ขายของและผู้ซ่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติเกี่ยวกับสินค้าและแห้งจำหน่ายสินค้าดังต่อไปนี้

(๑) ให้วางสินค้าบนแห้งจำหน่ายสินค้าหรือขอบเขตที่กำหนด โดยห้ามวางสินค้าล้ำแห้งจำหน่ายสินค้า หรือขอบเขตที่กำหนด และห้ามวางสินค้าสูงจนอาจเกิดอันตรายหรือส่งผลกระทบต่อระบบการระบายน้ำอากาศ และแสงสว่าง ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) ห้ามวางสินค้าประเภทวัตถุอันตรายประปนกับสินค้าประเภทอาหาร

(๓) ให้วางสินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม และภาชนะอุปกรณ์ในขอบเขตที่กำหนดโดยสูงจากพื้นตลาดไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร

(๔) ห้ามเก็บสินค้าประเภทอาหารไว้ใต้แห้งจำหน่ายสินค้า เว้นแต่อาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร หรืออาหารที่มีการป้องกันการเน่าเสียและปกปิดมิดชิด ทั้งนี้ ต้องมีการรักษาความสะอาดและป้องกันสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรคดังต่อไปนี้

(๕)ไม่ใช้แสงหรือวัสดุอื่นใดที่ทำให้ผู้บริโภคมองเห็นอาหารต่างไปจากสภาพที่เป็นจริง

(๖)ห้ามต่อเติมแห้งจำหน่ายสินค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๖ ผู้ขายของและผู้ซ่วยขายของในตลาดต้องมีสุขอนามัยส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ ไม่เป็นโรคที่สังคมรังเกียจ หรือไม่เป็นพำนหน้า โรคติดต่อ เช่น อหิวาต์โรค ไข้รากสาดน้อย บิด ไข้สูกใส หัด คางทูม วัณโรคในระยะอันตราย โรคเรื้อรัง ในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏอาการเป็นทั้งเรื้อรังแก่สังคม โรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ ไวรัสตับอักเสบชนิดเอ ไข้หวัดใหญ่รุ่มถึงไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อกันจากสัตว์ และโรคตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) ในระหว่างขายสินค้าต้องแต่งกายสุภาพ สะอาด เรียบร้อยหรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๓) ในระหว่างขายสินค้าประเภทอาหารต้องปฏิบัติตามหลักสุขอนามัยส่วนบุคคล เช่น ใจารดอาหาร ไม่ใช้มือหยิบจับอาหารที่พร้อมรับประทานโดยตรง ล้างมือให้สะอาดก่อนอาหาร ไม่สูบบุหรี่ หรือดื่มสุรา ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๗ ผู้ขายของและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะในการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง เก็บหรือสะสมอาหาร และการรักษาความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้และของใช้ต่างๆ ดังต่อไปนี้

(๑) อาหารที่ขายต้องสะอาด และปลอดภัยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยอาหาร

(๒) อาหารสดเนื้อพะสัตว์ เนื้อสัตว์ และอาหารทะเล ต้องเก็บรักษาในอุณหภูมิไม่เกิน๕ องศาเซลเซียส ในตู้เย็นหรือแช่น้ำแข็งตลอดระยะเวลาการเก็บ

(๓) การจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จต้องใช้เครื่องใช้ภาชนะที่สะอาด และต้องมี กรณีปกปิดอาหารเพื่อป้องกันการปนเปื้อน และรักษาอุปกรณ์ปกปิดอาหารนั้นให้สะอาดและใช้การได้เสมอ

(๔) ในการนึ่งที่เป็นแห้งจำหน่ายอาหาร ซึ่งมีการทำ ประกอบ และปรุงอาหาร ต้องจัดสถานที่ไว้ให้เป็น สัดส่วนโดยเฉพาะเพื่อการนึ่งและต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักการสุขาภิบาลอาหาร

(๕) เครื่องมือ เครื่องใช้ และภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ เช่น เยียง เครื่องชุดมะพร้าว จาน ชาม ข้อนและ ส้อม ตะเกียบ และแก้วน้ำ ต้องสะอาดและปลอดภัย มีการล้างทำความสะอาดและจัดเก็บที่ถูกต้อง

หมวด ๕

ใบอนุญาต

ข้อ ๒๘ ผู้ได้ประสงค์จะจัดตั้งตลาดจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้าย ข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ของผู้ขอรับใบอนุญาต

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน / หนังสือรับรองนิติบุคคล (กรณีเป็นนิติบุคคล) ของผู้ขอรับใบอนุญาต

(๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ของอาคารตลาด

(๔) แผนผัง แบบก่อสร้าง และรายการปลูกสร้างของตลาด

(๕) รูปถ่าย ๑ นิ้ว จำนวน ๒ รูป

(๖) ใบอนุญาตฉบับเดิม กรณีต่ออายุใบอนุญาต

(๗) ใบมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนผู้มอบและผู้รับมอบ

(๘) อื่นๆ ตามที่องค์กรบริหารส่วนตำบลหรือเสนาธิการประจำตำบลกำหนด

ข้อ ๒๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องปฏิบัติตามความในหมวด ๒ โดยเคร่งครัด

(๒) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับใช้ในตลาดอย่างเพียงพอ

(๓) ต้องจัดให้มีแสงสว่างในตลาดอย่างเพียงพอ และการดำเนินกิจการ

(๔) ต้องจัดให้มีห้องน้ำสะอาดอย่างเพียงพอ และรักษาความสะอาดให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ

(๕) ต้องรักษาความสะอาดของตลาดให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ

(๖) ต้องจัดให้มีที่จอดรถสำหรับผู้ค้าขาย ผู้ซื้อให้เป็นส่วนสำคัญ และเพียงพอ โดยไม่ให้มีการจอดรถกีดขวางการจราจรบนถนนสาธารณะ หรือทางเข้าออกตลาด

(๗) ห้ามไม่ให้ผู้รับใบอนุญาตทำการตัดแปลง ต่อเติมอาคารไม่ว่าชั้นใดๆ หรือถอดโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๓๐ ผู้ได้รับการอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๓๑ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๒ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์กรบริหารส่วนตำบลหรือเสนาอโภคเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเดียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒๘ และข้อ ๒๙ ด้วย

ข้อ ๓๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้าย รอบบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตรังแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอาสามำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้นอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ดังกล่าวไม่ดำเนินกิจการตามกำหนดเวลาที่กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้เสียค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๓๔ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์กรบริหารส่วน ตำบลหรือเสนาอโภค

ข้อ ๓๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ชัด ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาต

ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใต้สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๖๔๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ จ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๘ เจ้าพนักงานห้องถิ่นมีอำนาจจดออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำการความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๙ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ชัด ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วเวลาที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๐ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจกรรมที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระหว่างโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่

มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๕

(ลงชื่อ)

นาย อ.

(นางพาตีเมือง อาหมะ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลรือเสาะ

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายณัฐกร บุญเรากาย)

นายอำเภอรือเสาะ

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลรือเสาะออก
เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๖๕

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)
๑	ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑	๒,๐๐๐
๒	ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒	๑,๐๐๐
๓	ใบแทนใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ และประเภทที่ ๒	๕๐๐

แบบ ตล. 1

เลขรับที่...../.....

แบบคำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด

เลขที่.....

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า..... อายุ..... ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตระกูล / ชื่อ..... ถนน.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์..... หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการตลาด ที่มีการ จำหน่าย..... (เป็นประจำ / เป็นครั้งคราว / ตามวันนัด)..... ต่อ (เจ้าหน้าที่งานห้องคิน).....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบทลักษณ์และเอกสารมาด้วย ดังนี้ คือ

..... 1) สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

..... 2) สำเนาทะเบียนบ้าน

..... 3) ใบอนุญาตเดิม

..... 4) ใบเสร็จรับเงิน เก็บ ขน ขยะมูลฝอย

..... 5) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารของสถานประกอบการ

..... 6) อื่น ๆ ระบุ.....

แนบผังแสดงที่ดินสถานประกอบกิจการโดยสังเขป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต
(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

() เห็นสมควรอนุญาตและครุกรรมหนดเงื่อนไข ดังนี้.....

() เห็นสมควรไม่อนุญาต เพราะ.....

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข
(.....)
ตำแหน่ง.....วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

- () อนุญาตให้ประกอบกิจการได้
() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานท้องถิ่น
(.....)
ตำแหน่ง.....วันที่...../...../.....

ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด

เล่มที่..... เลขที่.....

อนุญาตให้..... สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก / ซอย..... ถนน.....
 ตำบล / แขวง..... อำเภอ / เขต..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....
 หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน.....

1) ประกอบกิจการจัดตั้งตลาด ประเภท.....

โดยใช้ชื่อสถานประกอบการว่า..... ตำบล / แขวง.....
 อำเภอ / เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....
 มีพื้นที่ประกอบการ..... ตารางเมตร ทั้งนี้ ได้เสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต..... บาท
 (.....) เสร็จรับเงินแล้ว..... เลขที่.....

ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

2) ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามสุขลักษณะทั่วไปตามเทศบัญญัติตำบลแม่กา

3) ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะ ดังต่อไปนี้

3.1).....

3.2).....

3.3).....

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้ถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ออกให้ ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง..... เจ้าพนักงานห้องถิน

แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่.....

เลขรับที่...../.....

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า..... อายุ..... ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล / ซอย..... ถนน.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์..... หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน.....

ขออภัยในความไม่周全 ในการดำเนินการดังนี้

(เป็นประจำ/เป็นครั้งคราว/ตามวันนัด)..... ต่อ (เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น).....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบทลักษณ์และเอกสารมาด้วย ดังนี้ คือ

..... 1) สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

..... 2) สำเนาทะเบียนบ้าน

..... 3) ใบอนุญาตเดิม

..... 4) ใบเสร็จค่าธรรมเนียมเก็บ ขนาดนี้ ของมูลฝอย

..... 5) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารของสถานประกอบการ

..... 6) อื่น ๆ ระบุ.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้ เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)..... ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)

ความเห็นของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

 เห็นสมควรต่อใบอนุญาต เห็นสมควรไม่อนุญาต เพราะ.....

(ลงชื่อ)..... เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

คำสั่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น อนุญาตให้ประกอบกิจการได้ ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

() เก็บสมควรอนุญาตและควรกำหนดเงื่อนไขดังนี้

1. มีเนื้อที่สำหรับผู้ขายตามความเหมาะสม จัดให้มีบริเวณที่ขนถ่ายสินค้า มีห้องน้ำแยกหญิง ชาย และเพียงพอ ที่รวมขยายมุ่ลฝอย บ่อขับดัน้ำเสีย และที่จอดรถ
2. อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ รวมถึงผู้ขายของ
3.
-
-
-

() เก็บสมควรไม่อนุญาต เพราะ

(ลงชื่อ)เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิน

() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ)เจ้าพนักงานท้องถิน

(.....)

ตำแหน่ง

วันที่.....

คำร้องขออนุญาตต่าง ๆ

เลขที่.....

เลขรับที่...../.....

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า..... อายุ..... ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก / ซอย..... ถนน.....
ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

ขออีนใบคำขอรับใบอนุญาต ประกอบกิจการ.....

ด้วย.....

จึงมีความประสงค์.....

ขอรับรองว่าข้อความตามคำร้องนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)..... ผู้ขออนุญาต

(.....)